

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sancti Isidori Pelvsiotæ Vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

SANCTI ISIDORI PELUSIOTÆ

VITA.

EX SVIDA.

Ἰσίδωρος πρεσβύτερος, ὁ πελυσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφος τε καὶ ῥήτωρ, ἐπιστολάς ἐπιμυθεύσας τῶν ἁγίων γραφῶν γέγραφε, καὶ ἄλλα πικρά. Id est, Isidorus Præbyter, vir eloquentissimus, philofophus, atque Rhetor, epistolas 3000. diuinam scripturam interpretantes scripsit, & alia quædam.

Ex Euzario, lib. 1. c. 15.

Theodosio Imperatore regnante, magno etiam in honore fuit Isidorus Pelusiota, cuius gloria ob illius tum facta, tum dicta longè latèque peruagata est, omniumque sermone celebrata. Ilte carnem sic maceravit laboribus, sicque animum arcanis & diuinis doctrinis saginavit, vt vitam angelicam in terris traduceret, & viam expressamque effigiem vitæ monasticæ, & diuinæ contemplationis omnibus perpetuò intuendam proponeret. Scripsit quidem cum alia multa opera perquam vtilia, tum vnum ad Cyrillum: ex quo perspicuum est, eum eisdem cum admirabili illo Cyrillo vixisse temporibus.

Ex Nicephoro Callisto.

Lib. 14.
c. 53.

Non virtute tantum egregij tum florere viri, sed & doctrina factis ipsis consona eniuit. Vtraque enim philosophia si occurrat, celerius mentem in sublime tollit, & bono ei, quod desiderio votoque omni expetimus, vnit atque coniungit. Nam veluti duabus alis, cui vtraque illa contingit, vtitur, atque in cælum euolans quam celerrimè progressu pleno peruenit. Quales viros ea tempestas protulit, virtute & doctrina magnam gloriam consequutos. Talis Isidorus ille fuit, qui in Pelusio monte monachis præfuit: Nilus & Marcus præclari ascetæ, & sapiens item Cyri Ecclesiæ Antistes Theodoritus, quorum magna in poetica laus est. Præceptore ij in vtraque philosophia magno vti sunt Chrysofthomo. Igitur Diuus Isidorus iam inde ab adolescentia ita in monasticis laboribus defudauit, & ita carnem, animam arcanis sublimioribusque doctrinis fouens maceravit, vt euangelicam prorsus degeret vitam, & viua animataque monastici instituti diuinæ contemplationis columna, & velut primarium quoddam exemplum flagrantis æmulationis doctrinæque spiritualis esset. Multa ab eo scripta sunt, variæ vtilitatis plena, potissimum autem epistolarum omnis generis diuina simul & humana gratia referatarum, propè chiliades decem, in quibus Scripturam omnem clarius exponit, & omnes omnium mores instituit, quippe qui dicendi genere ad docendum accommodato in eis vtitur. Satis quoque ille declarat, quo ardore erga honestatem, erga Ecclesiam, & eos qui temerè iniuria afficerentur, flagrauit. Multum præterea in lucubrationibus suis inuehitur in eos, qui non rectè episcopali, sacerdotalique munere fungerentur. Et quod apertè Chrysofthomum defenderet, vehementer Arcadium & Cyrillum, atque huius patronum Theophilum perstringit, eorumque sinistras aduersus virum cum susceptas molitiones taxat. Quæ illum cum eis tempore vixisse testantur. Cyrillum sanè quidem vt hominem turbulentum refellens, hæc quoque scribit. Fauoris quidem affectio acutum non videt, hostilis verò animi odium nihil prorsus cernit, &c.

Ex Xisto Senensi, lib. 4. bibliotheca Sancta.

Isidorus Pelusiota, monachorum Pelusiaci montis in Ægypto Abbas, D. Ioannis Chrysofthomi discipulus, angelicam in carne vitam degens, multa scripsit variæ vtilitatis plena, potissimum autem epistolarum omnis generis diuina simul & humana gratia referatarum propè chiliades decem, siue decem millia: In quibus omnes diuinas vtriusque testamenti scripturas exposuit, & omnes omnium mores instituit, vsus in eis docendi genere maxime ad docendum accommodato. Vidimus in Bibliotheca Marciana Venetiis volumen manuscriptum

scriptum complectens huius Sancti viri 1148. epistolas: quarum prima sic incipit. *Ἐπειδὴ κυκλικὸν ἔστι γρόνθ.* Claruit sub Theodosio iuniore anno Domini 440.

Ioannes Chatarus.

Mihi operæ precium visum est ex superioribus pauca ista annotare. Refert quidem Suidas hunc nostrum Isidorum præter illam magnam epistolarum multitudinē alia etiam quædam scripsisse: sed quæ sint illa, non commemorat. Inter ea collocandus est liber ille, quem ad Gentiles scripsit, cuius ipse in his epistolis aliquoties meminit. Qui an adhuc in tenebris lateat, aut luce fruatur, non mihi constat. Quædam etiam eius poetica desiderari viderentur, si vera essent, quæ supra ex Nicephoro Callisto iuxta vulgatam versionem citauimus: nempe, Isidori Pelusiota, Nili & Marci Eremitæ, ac denique Theodoriti Cyrenensis Antistitis magnam in poetica esse laudem. Verum hæc Nicephoro minimè sunt ascribenda: sed errori potius interpretis eius, Langi, ob homonymiam dictionis græcæ nõ bene animaduersam, vt libro primo Sacrarum suarum Observationum doctissimus noster Billius indicat & admonet. Nam libro primo cap. 38. vbi quædam obseruat in Euagrij historiam, sit ait. Cap. 15. In initio hæc verba, *ἡ ποιησις*, ab interprete omissa, idem valent quod *ποιητικῶς εἰπεῖν*. i. vt poetæ verbis vtat. Hæc enim dicit ob hæc verba *κλέος ἐρῆ*, quæ præcedunt, & quibus vtitur Homerus *Odyss. lib. pen.* Quod cum ne Langus quidem apud Nicephorum lib. 14. c. 53. animaduertit, Isidorum Pelusiota, Nilum & Marcum Eremitam, ac denique Theodoritum Cyrenensem Antistitem, egregios poetas facit: cum tamen nullum omnino ex his poetica laude floruisse literis vllis proditum sit. Ex quo perspicere licet, quantum interdum erroris vnus voculæ homonymia non animaduersa pariat. Quod verò Xistus Senensis narrat se Veneriis in Marciana bibliotheca vidisse volumen manu scriptum complectens huius Sancti viri 1148. epistolas, quarum prima sic incipit *Ἐπειδὴ κυκλικὸν ἔστι τὸ γρόνθ*, &c. cum in his mille ducentis, quas eruditissimus Billius traduxit, nulla sic incipiat, hinc satis liquet, & hanc & reliquas (vt verisimile est) sequentes ibi adhuc conclusas teneri, & Endymionis somnum dormire, vel potius sepultas iacere, Billio aliquo admodum egentes, qui eas vindicet, & expergefaciat, vel etiam mortuas excitet. Cæterum legimus passim varios fuisse Isidoros. Alios quidem martyres, alios Confessores, alios Episcopos, alios Abbates & monachos. Hic noster inter sanctos Abbates reponitur. Vsuarius martyrologus quinque eiusdem nominis in album Sanctorum retulit, inter quos huius nostri Pelusiotæ meminit, eiusque festum quarta die Februarij celebrari tradit.

ΕΙΣ ΙΑΚΩΒΟΝ ΒΙΑΛΙΟΝ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΤΑΤΟΝ
ἄνδρα καὶ θεοφιλέστατον.

ΒΙΒΛΙΕ ΧΑΪΡΕ ΜΑΙΝΑΡ' ΠΙΜΩ ΣΕ ΓΑΡ ὡς ὀρίν ἔπισα,
 Χαῖρε βαθυπλάτη κύδος ἐμῆς πατρίδος.
 Λαμπερὸς ἀπ' εὐγενέων παρηγόριον κλάδος, ἡδύς ἄωτος
 Εὐσεβείῳσι ἔδως καρπὸν ἐπεράνιον.
 Εὐδελεχὴς ἀγίων ἔπελες πατέρων Ἐσοφίτης,
 • Εὐφανταρῶ ἱεροῦ Γρηγορίου σήματος,
 Σὺ δὲ τῶ νῦν μακχεῖσός ἐλύμπια δώματα νάεις,
 Ἐγλὸν ἐπ' ὀρθοσέφοις τὸν δρόμον ἐκπέλεσας
 • Ἐρθάδ' αἰμίμητος λογίσις ὡς φῶσιν ἀηθεῖας
 Εἶνεχε παμπόλλων γεωρεσίῳν σελίδων.
 Ἀς Τροσλιμακὸς σὸ φίτατος ἔγλδς ἐταῦρος
 Ἐς φάος ἐκπέμπει ἀπηχαιζόμενος.
 Ν. Γυλωνίε.